

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema XXVII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

THEMA XXVII.

Ioh. 17. v. 24.

Pater, volo, vt vbi ego sum. hi sint, quos dedisti mihi, vt videant gloriam meam.

DISPOSITIO.

Recte Christus noster Mediātor, 1. Tim. 2. v. 5. Intercessor. Rom. 8. v. 34. & Aduocatus, 1. Johan. 2. v. 1. dicitur. Cuius intercessio pondus habet.

Idque suum officium demonstrat Christus, Joh. 17. prolixam pro nobis instituens intercessionem ad Deum patrem.

Ex qua hæc paucula verba desumpsimus.

Hæc autem verba continent summam ardentissimæ illius precationis Christi in extremo agone pro Ecclesia: & his sane apud patrem impetrauit Christus salutem & æternam felicitatem omnibus credentibus.

Digna igitur precatiuncula, quæ exactissime ponderetur.

Singula itaque verba primum enucleabimus: & deinde vsum huius precationis ostendemus.

Explicatio Textus.

Summa horum verborum breuiter hæc est: Rogo Patrem, vt omnibus credentibus concedas locum apud me, in vita æterna, & hoc mihi des, vt sint mei cohæredes in regno & gloria cælesti, quos elegi.

Verba autem singula Emphasin habent.

I. *Volo* Pater, vt hoc fiat, de quo iam diximus.

Neq; enim se aliud in corde sentire, quam verbis proloquatur, ostendit. Non etenim affectus est, sicut sunt nonnulli homines, qui interdum ore tenus pro alijs intercedunt, honoris causa, vel ne videantur deesse amicis, at in corde aliud sentiunt.

Voluntas autem Christi hoc loco pro facto est accipien-

pienda. Quia que vult facit, Pl. 1. 1. 5. v. 3. Quicquid vnaquā voluit, id factum est. Volo sanare ait leprolo, & sanatus est illico, Mar. 1. v. 41. Sic itaque & voluntatem Christi implendam, non est quod dubitemus.

II. Quid vult autem Christus? Vrbī ego sum, hi sunt quos dedisti mihi, &c. Hic notandum, vbi sit Christus? Christus est apud patrem, in summa gratia, & perpetua felicitate atque gloria. Intrauit enim per passionem in gloriam, Luc. 24. v. 26. Et qui cum ipso sunt futuri, illi benedicte habebunt, teste Paulo Eph. 2. v. 6. sedere fecit cum ipso in celestibus.

Esa. 53. v. 11. quia laboravit anima illius, saturabitur, &c.

III. Sed quos vult secum habere? Quos dedisti mihi, inquit. At quinam sunt Christo dati a patre? illa enim phrasis est notanda, qua sæpius Christus vrbitur hoc capite v. 6. 9. 11. 12 & Ioh. 6. v. 37. 19 & Ioh. 18. v. 9. Non intelligit eos qui de mundo sunt, sed Apostolos, & qui per verbum ipsorum sunt credituri: sicut ipse habet Ioh. 17. v. 20.

Nulla itaque habet ratione personarum, aut conditionis, sexus, &c. certum est credentes esse à patre datos Christo, id est, electos ad vitam.

IV. At quid cum Christo facturi sunt electi? qui dati sunt ipsi? *Vt videant gloriam meam.* Vt videant, quod ab æterno sim verus Deus in pari cum Patre & Spiritu Sancto maiestate atque gloria. Est splendor gloria patris, Heb. 1. v. 3. Sed & omnem potestatem Christo homini datam, Matth. 28. v. 18. tum perfecte cognolent: sicut gustū aliquem illius gloriæ vidit Petrus Matth. 17. v. 4. Inquis. Quid habebunt inde electi, si maxime videant Christum esse in gloria apud patrem? Respondeo. Communicabit illis Christus suam gloriam. Vult enim electos esse coheredes, Rom 8. v. 17.

Non erit tale inane spectaculum vt si quis pauper videat maiestatem Regis aut Principis alicuius, videat ipsum splendide epulari, habere magnifica edificia: Vnde

Ii ipse

ipse pauper & famelicus saturari non potest. Atqui vidē-
bimus Christum non tantum in gloria sicuti est, *sed et si-*
miles ipsi erimus, 1 Joh. 3. v. 2. Glorificabit corpora, vt cor-
pori glorioso fiant similia, Phil. 3. v. vlt. Summa, Petrus sac-
haber, non petit quidquam amplius, Matth. 17. v. 3. Ocu-
lus non vidit, 1. Cor. 2. v. 9. Esa. 64. v. 4.

V S V S.

I. CONSOLATIO hinc peti potest maxima, quod li-
cet simus abiectissimi homunciones, & coram Deo sicut
pulvisculus & guttula vna, Esa. 40. v. 15. Christus tamen
nos velit assumere ad se, vt cum ipso viamus in æterna
gloria. Idque vnice vult, & ratum hoc atque fixum apud
patrem est Repetit enim idem alibi: Vbi ego, & minister
meus erit. Johan. 12. v. 26. Cohæredes nos assumere vult,
Rom. 8. v. 17. Ederis & biberis mecum in meo regno, Luc.
22. v. 30. Omnes vos ad me traham, Joh. 12. v. 32.

Maiores consolatio vix esse potest. Quia cum Christo
nos regnatos, sperandum.

II. ADMONITIO. Quia vero hæc ad eos tantum
pertinent, qui sunt Christo a patre dati: demus operam,
vt simus in numero illorum. Hoc inde cognoscitur, quod
Christus inquit, Omne quod dat mihi pater, venit ad me,
Joh. 6. v. 27. Qui igitur ad Christum venit, vera fide, pec-
nitentia, pijs precibus, &c. non eicitur foras. Ibid. versu
eodem.

III. DOCTRINA quoque hinc admodum necessaria
est perenda: vt qui olim voluerint esse, vbi Christus est,
etiam hinc non grauentur esse, vbi fuit Christus. Ast de lo-
co terreno, hic non est sermo: sed de eo, quod Christus
hic fecit & passus est, vbi cunque fuit.

1. Fuit in his quæ patris erant, Luc. 2. v. 49. hoc est, tra-
ctabat verbum patris, faciebat officium à puero, & post
vbi que. Sæpe in templo, schola & passim. Sic & nos.

2. Fuit in multis tribulationibus. Qui mihi ministrare
vult, me sequatur. Joan. 12. v. 26. Tollat crucem, Matth.
26. v. 24. Vbi ille, ibi & minister tum quoq; erit.

THE